

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. A. R.**, s miestom podnikania T., IČO X., zastúpeného **JUDr. T. N.**, advokátom so sídlom K., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/224/5762-33969/2010/990013-r zo 17. marca 2010, **o návrhu o oslobodenie od súdneho poplatku**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/68/2010-68 z 30. augusta 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/68/2010-68 z 30. augusta 2010 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/224/5762-33969/2010/990013-r zo 17. marca 2010 a tiež podal návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, v ktorom uviedol, že nevlastní žiadne nehnuteľné a hnutel'né veci a nedisponuje s voľnými finančnými prostriedkami a jeho zlá hospodárska situácia v podnikaní mu neumožňuje zaplatiť súdny poplatok.

Po odcitovaní ustanovenia § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) krajský súd uviedol, že predpokladom pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov sú pomery účastníka a skutočnosť, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešne uplatňovanie alebo bránenie práva. Nepriznanie oslobodenia z dôvodu bezúspešného uplatňovania alebo bránenia práva treba starostlivo posudzovať. Ide totiž o určitú prejudíciu výsledku sporu. Rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi povoľuje oslobodenie od platenia súdnych poplatkov musí vychádzať z uváženíh potrieb žiadateľa vzhľadom na jeho osobné, rodinné a majetkové pomery, ako aj z povahy uplatňovaného nároku a výšky súdneho poplatku v prejednávanej veci.

Krajský súd ďalej konštatoval, že žalobca na výzvu súdu zaslal potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, v ktorom uviedol len svoje dlhy vo výške 350.000,- eur. Vlastným šetrením krajský súd zistil, že žalobca ako fyzická osoba je evidovaný ako spoluvlastník na LV č. X (parc. č. X., zastavané plochy a nádvoria vo výmere 800 m² a stavba domu so súpisným číslom 1801 na parcele č. X.) Z LV č. X vyplýva, že na týchto nehnuteľnostiach je zriadené exekučné záložné právo. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru – Dopravného inšpektorátu potvrdilo, že žalobca je ako živnostník držiteľom vozidiel uvedených v prílohe, na ktoré je zriadená exekútorská blokáda. Krajský súd ďalej zistil, že žalobca poberá predčasný starobný dôchodok vo výške 522,90 eura.

Na základe uvedeného prvostupňový súd uzavrel, že k zlej finančnej situácii žalobcu, ktorý podniká v oblasti ubytovacích služieb, ktorá podľa neho vznikla vplyvom hospodárskej krízy nemohol prihliadnuť, pretože uvedená skutočnosť zasiahla všetkých občanov Európskej únie. Poukázal tiež, že podnikateľské riziko nie je možné prenášať na štát. Nepravdivým sa ukázalo tvrdenie žalobcu, že nie je vlastníkom vecí, a že nedisponuje žiadnymi peňažnými prostriedkami. Pri posudzovaní návrhu súd vzal do úvahy aj zákon č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého u žalobcu predstavuje životné minimum 185,38 eura. Keďže príjem žalobcu je z hľadiska príjmu nad hranicou životného minima, súd s ohľadom na výšku súdneho poplatku za podanú žalobu, ktorý predstavuje sumu 66,- eur, žalobcovi nepriznal oslobodenie od platenia súdneho poplatku, nakoľko zastáva názor, že je v možnostiach žalobcu zaplatiť súdny poplatok, a tým si svoje právo uplatniť i bez priznania oslobodenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V odôvodnení odvolania poukázal na skutočnosť, že je vlastníkom vecí, ale na tieto je zriadené exekučné záložné právo. Jediným jeho príjmom je predčasný starobný dôchodok v sume 522,90 eura, preto v súlade s odporučením uvedeným v Potvrdení o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch žiadal, aby bolo jeho návrhu na oslobodenie od platenia súdneho poplatku vyhovené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250 ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolaniu žalobcu nie je opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 OSP).

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto piatej časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Podľa § 138 ods. 1 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

O oslobodenie od súdneho poplatku musí účastník v zmysle citovaného zákonného ustanovenia požiadať. Je pritom povinnosťou účastníka vierohodným spôsobom preukázať súdu svoje pomery, ktoré sú rozhodné pre posúdenie dôvodnosti jeho žiadosti.

Z ustanovenia § 138 ods. 1 OSP vyplýva, že pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov súd prihliada k celkovým majetkovým pomeroch žiadateľa, k výške súdneho poplatku i k povahe uplatňovaného nároku. Pre posúdenie dôvodnosti žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov je tiež rozhodujúce, či účastník svojvoľne alebo zrejme bezúspešne uplatňuje alebo bráni svoje práva. U právnických a fyzických osôb, ktoré sú podnikateľmi súd berie zreteľ i na povahu ich podnikateľskej činnosti, stav a štruktúru majetku, platobnú schopnosť a pod.. Nepriaznivá hospodárska situácia podnikateľa ako dôsledok podnikania, nemôže byť paušálnym dôvodom pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Pomery žalobcu ako podnikateľa nie sú určované len množstvom hotových finančných prostriedkov, ale aj jeho celkovou majetkovou situáciou.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia a vyššie uvedených zásad najvyšší súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že by mu jeho majetkové pomery neumožňovali poplatok zaplatiť, pričom nemožno opomenúť ani výšku súdneho poplatku, ktorá činí 66,- eur.

So zreteľom aj na dôvody vyššie uvedené sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými ako aj právnymi závermi krajského súdu a jeho rozhodnutie ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková